
MIESZCZAŃSKI (1) *ai*

e prawdopodobnie jasne (tak w mieszczanin); a jasne.

pl [N subst mieszczkański(e).] ◊ A subst mieszczkański(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (XVIII) w.

*Należący do mieszczan, będący ich własnością: [A gdyż tam przy klasztorze jest ogród klasztorny, do którego ogrody mieszczkańskie zaszyły *OpisyPozn 1600 nr 23.*]*

*Szereg: »mieszczkański i robotnego stanu ludzi«: mytá/ ktore fámiż pánowie co ie komu dáią/ będą powinni ná z ieżdżie powiatowym opowiedżieć/ álboż pińaniem fwym oznaymicć/ iákoby o tym poltánowanie wczyniono. Tákże y miełczczńkie y robotnego stanu ludzi pożytki/ ktore kto mieć może *GrabPospR L4v.**

MM